

A ... Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda; ügyintéző ügyvéd ...) által képviselt **felperes neve** (...) felperesnek - a dr. ... Ügyvédi Iroda; ügyintéző ügyvéd: dr. ... (... 2) által képviselt **dr. alperes neve** (...) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a ... Törvényszék előtt folyamatban tett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkozott a dr. ... ügyvéd ...) által képviselt ... Biztosító Egyesülete (...) a 2015. január 7. napján kelt 6. P. .../2014/16. számú ítélet ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra az állam részére fizessen meg 1.823.288 (egymilliónyolcszázhuszonháromezer-kétszáznyolcvannyolc) Ft fellebbezési illetéket a felperes részére 15 napon belül 254.000 (kétszázötvennégyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a jelen per felperese a ... Bíróság előtt pert indított a ... Kft.-vel szemben 2001. június 8. napján. Ezen per vitelére az ügyvéd foglalkozású alperest bízta meg, részére 2001. február 8. napján meghatalmazást adott.

A ... Bíróság előtt folyó per tárgya szállítási szerződésből eredő 31.672.017 Ft összegű követelés volt. Ezen követeléssel szemben az alapügy alperese 12.000.000 Ft kötbérigényt beszámítási kifogásként, és többször módosított viszontkeresetével 242.000.000 Ft elmaradt hasznot, mint viszontkeresetet terjesztett elő.

A ... Megyei Bíróság a ... számú eljárásban elrendelte az alapper alperesének (... Kft.) felszámolását, felszámolónak a ... Kft.-t, felszámoló biztosnak ... jelölte ki. A felszámoló bíróság végzése 2008. január 8. napján kelt, a közzététel időpontjaként 2008. január 14. napját jelölte meg a végzés, melyben a bíróság felhívta a hitelezőket, hogy igényeiket a végzés közzétételétől számított 40 napon belül jelentsék be a felszámolónak, tartalmazta továbbá, hogy a felszámoló csak azt a bejelentést veszi nyilvántartásba, amely után a követelés 1%-át, de legfeljebb százezer Ft összeget az igénybejelentő befizet.

A felszámolás tényét az alapperben az alperes meghatalmazott ügyvédje 2008. május 29. napján jelentette be a felszámoló adataival együtt. A ... Bíróság a 2008. június 3. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvben a felszámoló adatait rögzítette, és a jegyzőkönyvet a jelen per alperese részére, mint jogi képviselő részére megküldte, arra tekintettel, hogy az ügyvéd a felperes

képviselőiben nem jelent meg a tárgyaláson. A jegyzőkönyvet az alperes 2008. július 30. napján vette át. A felszámolóbiztos a perben a felszámolást elrendelő végzés kiadmányát az eljáró bíróság részére 2009. január 20. napján küldte meg. A 2009. február 10. napján tartott tárgyaláson az alperes, mint a felperes jogi képviselője személyesen nem jelent meg, a tárgyalást korábban kérte a távollétében megtartani. Ezen a tárgyaláson a felszámolás alá került cég felszámolóbiztosa által meghatalmazott jogi képviselő jelent meg. A 2009. április 1. napján érkezett, beadványában a per alperese akként módosította viszontkeresetét, hogy elsődlegesen a 153.415.000 Ft elmaradt hasznót igényelt, másodlagosan pedig a 12 millió Ft összegű kötbér követelést viszontkeresetként jelölte meg.

Az alperes, mint jogi képviselő a felperest az alapügyben nem tájékoztatta az adós cég ellen megindult felszámolási eljárás tényéről, a hitelezői igénybejelentés szükségességéről és annak díjáról, valamint a felszámolási eljárás joghatásairól sem, továbbá a felperes követelésének lehetséges jogi sorsáról.

A ... Bíróság 2009. november 24. napján ítéletet hozott, amellyel kötelezte az alapügy alperesét, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.672.017 Ft tőkét annak késedelmi kamataival együtt, valamint perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a 12.000.000 Ft kötbérigény megalapozott volt, a felperes követeléséből ezt az összeget beszámítással levonta. Az alapügy alperesének elmaradt haszon címén igényelt követelését nem találta megalapozottnak.

A jelen per alperese az ítéletet a felperes törvényes képviselője részére megküldte, a kísérőlevélben kifejtette, hogy a fellebbezési határidő dátum szerint mikor jár le, a jogi álláspontja az volt, hogy a felperesnek fellebbeznie nem kellene, fellebbezési szándék esetére az illeték mértékét tájékoztatásul közölte, és kérte a tájékoztatását abban a körben, hogy az ítélet mely rendelkező részét tartja sérelmesnek a felperes, és milyen indokok alapján. Az alperes a levélben kitért arra is, hogy amennyiben az alapügy alperese nem fellebbez, akkor mikor várható az ítélet jogerőre emelkedését megállapító végzés, melynek birtokában van lehetőség az ítélet végrehajtását kérni, és amelyről részletes tájékoztatást vállalt küldeni levélben. A levél tartalmazta azt is, hogy amennyiben az alapügy alperese nyújt be fellebbezést, akkor annak elbírálása mely bíróság előtt, és hozzávetőlegesen mikor várható.

Az alperes a 2010. január 4. napján kelt levelet ajánlott postai küldeményként küldte meg a felperes részére. A felperes fellebbezni nem kívánt, ezt a 2010. január 14-i levelében közölte az alperessel, egyben megadta azt a számlaszámot, amelyre végrehajtás esetében a teljesítést kérte. Egyben az alperest az eljárás további menetéről való tájékoztatásra kérte fel.

Az alperes 2010. július 15. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy az alapügy alperese fellebbezést nyújtott be, amelyre ő fellebbezési ellenkérelmet csatolt. E levél mellékleteként a másodfokú ítéletet megküldte a felperes részére azzal, hogy álláspontja szerint gyakorlati szempontok miatt nem javasolja a felülvizsgálati eljárás kezdeményezését, azonban annak részletes szabályait mellékelte a levélhez. Ezt meghaladóan megbízási díját igényelte a felperestől.

A ... Ítéltábla 2010. június 17. napján kelt 4. Pf. .../2010/4 számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a felperesi keresetet teljes egészében elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alapügy alperese részére 12.000.000 Ft-ot, ennek késedelmi kamataival együtt, valamint perköltségben marasztalta a felperest. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Ítéletében kifejtette, hogy az alapügy alperesének felszámolása a

per során kezdődött meg, a változás időpontja 2008. január 14. napja volt, a közzététel időpontja 2008. március 20. napja. A felperes által sem vitatott tény szerint a felperes az alperesi felszámolóhoz hitelezői igénybejelentést a perbeli követelésre nem tett, holott magyarországi jogi képviselővel is rendelkezett ezen időszakban. A felszámolás közzétételének időpontjában hatályos, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 37. § (2) bekezdése értelmében a hitelezői igényeket legkésőbb a közzétételtől számított egy éven belül kell bejelenteni, amely határidő a 37. § (3) bekezdése értelmében jogvesztő. Ugyanezen jogszabály 38. § (2) alapján a felszámolás kezdő időpontja előtt a peres és nemperes eljárások a korábban eljáró bíróság előtt folytatódhatnak, azonban a pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás a hitelezőt nem mentesíti az igénybejelentési kötelezettségtől.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a fenti egyéves határidő elmulasztása azzal a jogkövetkezménnyel járt, hogy a felperes igénye elenyészett, nemcsak igényérvényesítési jogát vesztette el, hanem anyagi jogosultsága is megszűnt. Mivel ez a tény a peres eljárás folyamán következett be, a felperes keresetét érdemben kellett elutasítani. Hivatkozott-e körben a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság Gfv. X. .../2009/5. számú határozatára. Ezen jogi tényből következően a felperesnek nem volt olyan igénye, amelyet bíróság előtt érvényesíthetett volna, azonban az alapügy alperesének kötbér igénye viszontkeresetként előterjesztve önállóan helyt foghatott, ezt az igényt a felperes sem vitatta, így ezen összegen a felperest marasztalta a másodfokú bíróság kamataival együtt.

A jelen per felperese az alapügy alperesének felszámolóbiztosával külön megállapodást kötött a részletekben történő teljesítésre. A megállapodásban beszámították a perköltségeket, azok kamataival együtt. A felperes megfizetett az alapügy alperesének 2011. február 17-én 5.100.000, 2011. április 15-én, 4.999.000, majd 2011. november 17-én 13.506.615 Ft-ot.

A jelen per megindítása előtt a felperes az alperest kártérítés megfizetésére hívta fel, az alperes azonban mind azösszecszerűségét, mind a jogalapot vitatta. Az alperes felelősségbiztosítója a felperes követelését nem ismerte el.

A felperes az alperessel szembeni kártérítési követelését tartalmazó keresetlevelet a ... Törvényszéknél terjesztette elő, mely bíróság 21. P. .../2011/ 12. számú ítéletével az alperest 22.816.115 Ft és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte. A ... Ítéltábla megállapította a ... Törvényszék illetékességének hiányát, és 9. Pf. .../2012/4 számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és a keresetlevelet áttette a ... Törvényszékre.

A felperes többször módosított keresetében 22.791.115 Ft kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni, ezen összegből 4.285.500 Ft után 2011. február 17. napjától, 4.999.000 Ft után 2011. április 15. napjától, míg a fennmaradó 13.506.615 Ft után 2011. november 11. napjától igényelt késedelmi kamatot, valamint perköltség igénye volt az alperessel szemben. A követelés alapjául előadta, hogy az alapügyben jogi képviselőjeként eljáró alperes a felszámolási eljárás megindulásáról a 2008. július 30. napján átvett bírósági jegyzőkönyvből értesült, azonban a felperest nem tájékoztatta ennek jogi jelentőségéről, információt nem közölt a szükséges intézkedések megtételéről, gyakorlatilag az alperes semmit sem tett a felperes jogainak megóvása érdekében. A felperes kára abból származott, hogy az alapper alperesének kötbér igényével szemben a saját jogszerű követelését szembeállítani, beszámítani nem tudta, annak felszámolási szabályok szerinti anyagi jogi jogosultság megszűnése miatt. A keresetösszege jog megszűnése folytán az alapper alperesének kötbérigényét meg kellett fizetnie kamatokkal és perköltséggel együtt. A követelésösszecszerűségét annak figyelembevételével határozta meg, hogy az alperes ügyvédi

munkadíj címén előterjesztett 780.000 Ft, és az alapperben felmerült perköltség címén előterjesztett 25.000 Ft beszámítási kifogást elismerte, ezen összegeket követeléséből levonta. Követelése jogszabályi alapként az ügyvédekről szóló, 1998. évi XI. törvény 10. § (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdését, és a 355. § (1) és (4) bekezdését jelölte meg.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy fennállnak a régi Ptk. 339. § (1) bekezdés második mondatában írt mentesülési feltételek, mely szerint mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Előadta, hogy az alapperben a bíróság kézbesítette a keresetlevelet a ... Kft. felszámolójának, így a felszámoló bizonyíthatóan tudomást szerzett az igényérvényesítésről. Minthogy a bíróságtól semmilyen felhívást nem kapott az igénybejelentés felszámoló részére való megtételére, ő is és a bíróság is úgy tekintette, hogy az igénybejelentés megtörtént. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Cstv. nem tartalmaz külön előírást az igénybejelentés formájára, és nem zárja ki a bejelentés bíróság által alkalmazott módját, a 100.000 Ft bejelentési díj befizetésének elmulasztása szintén nem feltétele a felszámoló tudomás szerzésének. Hangsúlyozta, hogy ilyen körülmények között megalapozottan és jóhiszeműen vélhette úgy, hogy az igénybejelentés megtörtént. Előadta, hogy az alapügyet tárgyaló bíróságnak kötelessége lett volna őt, mint a felperes jogi képviselőjét tájékoztatni, illetve felhívni arra, hogy igazolja az igénybejelentés megtörténtét, erre azonban csak a 2009. április 23-i tárgyaláson került sor.

Kifejtette, hogy az alapperben született jogerős ítéletet törvénytörőnek tartja, és a felperes mulasztást követett el akkor, amikor az alapperben az általa nyújtott tájékoztatás ellenére nem élt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jogával. Másodlagosan a régi Ptk. 340. §-ánál (1) és (2) bekezdésére hivatkozott, arra, hogy nem kell megtéríteni a kár azon részét, amely abból származott, hogy a károsult nem tett eleget kárelhárítási kötelezettségének. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes a kereseti követelését a ... Ítélet táblája döntésére alapítja, a megbízás megadásával és a megbízás hosszú évek alatti viszonyainak alakulásával kapcsolatos ismeretek nélkül. Előadta a megbízás elvállalásakor abban állapodott meg a felperessel, hogy annak részéről két személlyel fogja a kapcsolatot tartani, ..., akikkel Budapesten fog találkozni. A felszámolási eljárás tekintetében arra hivatkozott, hogy arra megbízása nem volt. Egyébként pedig az elhúzó alapper idején a felperes elérhetetlenné vált számára.

A fentiekén túl arra hivatkozott az alperes, hogy a felperes követelése azért sem megalapozott, mert a Ctv. alapján a Cégléletről való közzététellel megvalósul a közhiteles nyilvántartás, ezért a felperes nem hivatkozhat arra, hogy nem tudott a felszámolási eljárás megindulásáról. Ezek után a felperes kötelezettsége lett volna a követelésnek a felszámoló felé való bejelentése.

Az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott alperesi felelősségbiztosító a felperesi követelést mind jogalapjában, mindösszezszerűségében vitatta, és perköltségigényt terjesztett elő. Előadta, hogy az alapperben eljáró bíróság a keresetlevelet megküldte a felszámolónak, ezzel a szabályszerű hitelezői igénybejelentés megtörtént, mivel a felszámoló a jogvesztő határidőn belül tudomást szerzett a bejelentési igényről, annak jogcíméről és összegéről. Arra is hivatkozott, hogy a hitelezői igénybejelentés vonatkozásában változott az ítélezési gyakorlat, korábban jogértelmezési bizonytalanság állt fenn 2008-ig, amikor a Legfelsőbb Bíróság egyik ítéletével ezt feloldotta, azonban figyelembe kell venni, hogy az alapügy 2001-ben indult, és közel 10 évig tartott. A korábbi joggyakorlat szerint annak volt jogi jelentősége, hogy egy adott cég ellen indult felszámolás kezdő időpontja előtt vagy után volt-e folyamatban peres eljárás.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.791.115 Ft-ot, ezen összegből 4.285.500 Ft után 2011. február 17. napjától, 4.999.000 Ft után 2011. április 15. napjától, 13.506.615 Ft után 2011. november 11. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 1.838.682 Ft perköltséget.

Döntése indokolásában utalva az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 1.§-ra és 10. § (1) bekezdésére megállapította, hogy a felperes mint megbízó és az alperes, mint megbízott között megbízási szerződés jött létre a perbeli képviselet ellátására. A megbízási szabályait rendező régi Ptk. 477. § szerint a megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és az ügy állásáról kívánságára, szükség esetén enélkül is tájékoztatni, különösen ha más személy igénybevétele vált szükségessé, vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá. A megbízott a megbízó utasításától csak akkor térhet el, ha ezt a megbízó érdeke feltétlenül megköveteli, és a megbízó előzetes értesítésére már nincs mód. Ilyen esetben a megbízót haladéktalanul értesíteni kell.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a megbízási gondossági kötelem, a perbeli jogi képviselet ennek különös fajtája, amelyben az ügyvéd szakmai tudása kifejezetten lényeges elem. A felperesi cég nem magyar entitás, ezért a magyar joganyag és joggyakorlat ismerete nem volt elvárható tőle. Álláspontja szerint a szerződés teljesítése során is fennálló együttműködési és tájékoztatási kötelezettség alapján (rég Ptk. 277. § (4)-(5) bekezdése) az alperes feladata lett volna a megbízási szerződés teljesítése körében a perben szerzett információk haladéktalan közlése, és a felperestől való utasítás kérése abban a körben, hogy a peres eljárástól független felszámolási eljárásban hitelezői igényét be kívánja-e jelenteni. Az is az alperes mulasztása, hogy a felszámolási eljárásban való igénybejelentés vagy annak elmaradása jogi következményeiről a felperest nem tájékoztatta.

Ebben a körben nem bír relevanciával, hogy a felperesnél a korábbi kapcsolattartó személyeknek esetlegesen megszűnt a jogviszonya, mivel az alperes a felperesi céggel kötött megbízási szerződést. Az alperes részéről a szerződés teljesítésére nincs kihatással a törvényes képviselő személyének változása. Az alperes az általa állított felperesi passzivitástól függetlenül írásban tájékoztatta a felperes vezetését az elsőfokú és a másodfokú döntésről, annak tartalmáról, és a jogszabályi környezetről is. Ugyanígy kellett volna eljárnia annak a ténynek az ismeretében, hogy az alapperbeli alperes ellen megindult a felszámolási eljárás.

Az ügyvéd foglalkozású alperesnek a magyar jogi szabályozás ismeretében tudnia kellett, hogy a pertől függetlenül a felszámolási eljárásban kifejezett igénybejelentés szükséges. Arra is módja lett volna, hogy a cégnyilvántartás adataiból tájékozódjon a bíróság által 2008. július 3. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv 2008. július 30. napján történt átvétele után a felszámolás adatairól. Ekkor ugyanis az igénybejelentésre nyitva álló egyéves határidőből csak 4 hónap telt el.

Álláspontja szerint nem foghat helyt az alperes azon védekezése, mely szerint a felszámoló a perből értesült az igényről. Ahogy a jogerős ítélet indokolása kifejtette, a Csódtv. 38. § (2) alapján a felszámolás kezdő időpontja előtt indult peres és nemperes eljárások a korábban eljáró bíróság előtt folytatódnak, azonban a pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás a hitelezőt nem mentesíti az igénybejelentési kötelezettségtől.

A felperes nem rendelkezett információval a felszámolás megindulásáról, ezt a tényt a korábban eljáró bíróság a jogi képviselőként eljáró alperessel közölte.

Az alperes olyan bizonyítékot nem jelölt meg, és olyan dokumentumot nem csatolt, amely bizonyítaná, hogy a felperest az egyéves határidőben, 2009. március 20. napjáig értesítette a felszámolási eljárásban való igény bejelentési lehetőségről, annak jogi következményeiről, illetőleg a bejelentés elmaradásának jogi következményeiről. Ez a mulasztás vezetett oda, hogy a felperes igénye természetes obligációvá vált, a felperes elveszítette az egyébként alapos polgári jogi igényének anyagi jogi érvényesíthetőségét. Ennek volt szoros okozati összefüggésben az a következménye, hogy az alapperbeli alperes 12.000.000 Ft-os kötbér igényével szemben nem maradt a felperesnek olyan követelése, amely beszámításra alkalmas lett volna.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ebből az következik, hogy az alperes felelős a bekövetkezett kárért, tekintettel arra, hogy a jogellenesség a tájékoztatás elmaradásából ered, és ez vezetett okozati összefüggésben a felperesi alapos követelés beszámíthatóságának elenyészéséhez.

Az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperes álláspontját a régi Ptk. 340. §-a szerinti jogosulti mulasztással kapcsolatban. Megállapította, hogy a felperes jogi személy, a megbízást az alperes a jogi személlyel kötötte meg. A szerződés teljesítése tekintetében a felperes képviseletében esetlegesen bekövetkezett változás az alperesi kötelezettségeket nem érintette. A felperes a jogi tények ismeretének hiányában fel sem ismerhette a károsodás lehetőségét.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozott bizonyítási indítványnak a felszámoló iratainak beszerzését. Bár eltérő időszakban, de mindkét fél indítványozta a felszámoló megkeresését. Az alperes birtokában lévő iratok becsatolását követően azonban ez az indítvány okafoyottá vált. Az alperes ugyanis nem hivatkozott arra, hogy ő maga levelezést folytatott volna a felszámolóval, vagy egyéb módon a kapcsolatot felvette volna vele; továbbá a felperes sem nyilatkozott úgy, hogy a felszámolási eljárásról és annak jogi következményeiről az elsőfokú ítélet kézhezvétele előtt információval rendelkezett volna.

Kiemelte, hogy a perben az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperest tájékoztatta, és a felperes a lehetséges jogkövetkezmények ismeretében nem jelentette be, akár az alperes útján, akár közvetlenül a felszámolónál az igényét. Ha lett volna ilyen levelezés, azt az alperes be tudta volna csatolni a peres iratokhoz, arra pedig az alperes nem is hivatkozott, hogy saját maga levelezés folytatott volna a felszámolóval.

Álláspontja szerint megalapozatlanul hivatkozott az alperes arra is, hogy azok után, hogy a Céggközlönyben való közzététellel megvalósult a közhiteles nyilvántartás, a felperes nem hivatkozhat arra, hogy nem tudott a felszámolási eljárás megindulásáról, erre figyelemmel pedig a felperes kötelezettsége lett volna a követelésnek a felszámoló felé való bejelentése. Az alperes felelőssége a megbízási szerződésből eredő tájékoztatási kötelezettségének megszegése miatt áll fenn, a felperes éppen azért bízott meg magyarországi jogi képviselőt, hogy a magyar jog ismeretében képviselje a céget a követelés érvényesítése során. Ennek keretében feladata volt mindazon releváns jogi tényekről tájékoztatni a megbízóját, melyek a követelés érvényesítésével kapcsolatosak.

Az alperesi indítvány ellenére az elsőfokú bíróság szükségtelennek találta az alperes által megjelölt tanúk kihallgatását. A felperes részéről eljáró kapcsolattartó személyek csak a kapcsolattartásra vonatkozóan tudtak volna nyilatkozni, míg Dr. ... László kihallgatását az alperes a megbízás körülményeivel kapcsolatban indítványozta, azonban mindezen körülmények a kártérítési felelősség szempontjából irrelevánsak.

A beavatkozó megalapozatlanul hivatkozott álláspontja szerint arra, hogy 2008-ig jogértelmezési bizonytalanság állt fenn, és erre tekintettel nem állapítható meg az alperes kártérítési felelőssége. A Cstv. 37 és 38. §-a ugyanis egyértelmű rendelkezést tartalmaz az igénybejelentés kötelezettségével kapcsolatban.

Rögzítette, hogy a felperes a követeléseösszegezését megfelelően alátámasztotta. Csatolta a felszámolóval kötött megállapodást, és igazolta, hogy az alapperben született ítélet szerinti teljesítési kötelezettségének eleget tett. A felperes az alperesnek a per során előterjesztett beszámítási kifogását elismerte, és ennek figyelembevételével módosította a követelés összegét. Az alperes a késedelmi kamat megfizetésére a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján volt köteles. Az egyes követelésrészek utáni kamatfizetés kezdő időpontját az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően a részteljesítések időpontjához igazítottan állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen kérte, hogy a ... Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg a felperes kereseti kérelmét utasítsa el és a felperest az első és másodfokú per költségeiben marasztalja. Másodlagosan pedig kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Amennyiben az alperes marasztalására kerülne sor, úgy kérte, hogy a másodfokú bíróság a 30 napos teljesítési határidőt 120 napos teljesítési határidőre módosítsa, figyelemmel arra, hogy az alperes nyugdíjas ügyvéd és az összeg nagysága is indokolja ezen teljesítési határidőt.

A ... Ítélet tábla ellen elfogultsági kifogást terjesztett elő. Kizárási kérelmet terjesztett elő a ... Törvényszék ellen is, de nem jelölt meg olyan a ... Törvényszéken folyamatban lévő eljárást, amelyben érvényesíti a kizárási kérelmét.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az alperes érdemi védekezését, védekezése indokait mellőzte, a tényállást hiányosan állapította meg, és ennek következtében törvénysértő ítéletet hozott.

Hivatkozott arra, hogy a ... Kft. ellen indított perben, melyben a ... Ítélet tábla 4. Pf. 20. .../2010. szám alatt hozott másodfokú ítéletet, a bíróság nem vizsgálta sem a felszámoló felé történő bejelentés elmulasztásának körülményeit, sem az akkor első fokon eljáró ... Bíróság kioktatási, felhívási kötelezettségének elmaradásának okát, és azt sem, hogy az alperes tekintetében a felszámoló felé fennálló bejelentési kötelezettséggel kapcsolatban fennálltak-e a jogellenesség feltételei, illetőleg a kimentésének indokai. Hangsúlyozta, hogy az alapperben hozott másodfokú ítélet csak azt állapította meg, hogy a felszámolási eljárást megelőzően indult per folyamata alatt az alperes, mint jogi képviselő nem tette meg a felszámoló felé az igénybejelentést, vagyis azt, hogy a felszámolás alatt lévő társasággal szemben 31.672.017. Ft és járulékai iránt kereseti követelése áll fenn a felperesnek.

Megismételte az első fokú eljárásban előadott érdemi védekezését egyben rögzítette, hogy 2001. február 8. napján kapott megbízást a felperestől, a ... Kft. elleni felszámolás közzétételére 2008. január 14. napján került sor, így az egy éves jogvesztő határidő 2009. január 14. napján járt le. Hangsúlyozta, hogy az alapperben a felszámolási eljárás bejelentésére 2008. július 3. napján került sor, az eljáró bíróság ekkor elrendelte a felperesi keresetlevél kézbesítését a ... Kft. felszámolója részére. Rögzítette azt is, hogy az alapperben eljáró bíróság a felhívást és a keresetlevelet elküldő végzést az alperessel is közölte, amit 2008. július 30. napján vett át, ekkor értesült az alperes felszámolás tényéről.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy a ... Kft. felszámolója tudott a követelésről, mivel a perben csak a felszámoló képviselhette az alperest. Hangsúlyozta, hogy az alapperben eljáró bíróságtól

semmilyen felhívást nem kapott 2009. január 14. napjáig. Ezért álláspontja szerint, ha és amennyiben nem tekinthető a felszámoló felé történő bejelentésnek a bíróság által megtörtént közlés, akkor viszont az alapperben eljáró bíróság elmulasztotta a törvényben írt kötelezettségét, mivel 2008. január 14. és 2009. január 14-e között is hatályban volt a Pp. 3. § (3) bekezdésének szövege. Ebben a körben hivatkozott még az 1/2009.számú PK véleményre, különösen annak 2. pontjára.

Kiemelte, hogy az alapper jogerős másodfokú ítéletében hivatkozott Cstv. 37. § (3) bekezdésében írt jogvesztésre vonatkozó rendelkezés keresetösségi jogot negligáló, jelentős anyagi jogszabályi rendelkezésnek minősül.

Hangsúlyozta, hogy a felperes követelése 2009. január 14-én naturális obligációvá vált, az alapperben az elsőfokú ítélet meghozatalára azonban csak 2009. november 24. napján került sor. Álláspontja szerint az alapperben első fokon eljáró bíróság tudott a felszámolásról, a 2008. július 30. jegyzőkönyvnek az alperes álláspontja szerint a Pp. 8. § (1) bekezdése alapján tartalmaznia kellett volna a felhívást arra vonatkozóan, hogy a kereseti követelés rendeltetésszerű gyakorlásának feltétele a felszámolónak tett bejelentés, és ennek igazolása.

Álláspontja szerint az alperes részéről jogellenesség nem állt fenn, ezért jogellenes kártérítési felelősséggel sem tartozik a felperes felé, illetve egyértelműen megállapítható, hogy a bírósági figyelmeztetés és kioktatás, valamint felhívás hiányában úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt. Álláspontja szerint a felperesnek nem azért keletkezett kára, mert az alperes jogellenesen járt el, és magatartásával okozati összefüggésben a felperest kár érte, hanem azért, mert az alapperben eljáró elsőfokú bíróság nem gyakorolta a törvényben kötelezően előírt kötelezettségeit, így felperesnek közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítését kellett volna igényelnie, és nem az alperessel szemben, mint jogi képviselővel szemben pert indítania.

Kiemelte továbbá, hogy az alapper elsőfokú bírósága a jogvesztő határidő eltelte után 2009. április 23-i tárgyaláson hívta fel az alperest, hogy a felszámolóhoz tett bejelentést igazolja, de ekkor már a felperes keresetösségi joga megszűnt. Álláspontja szerint amennyiben a felszámoló részére meg is történik a bejelentés, a felperes akkor sem juthatott volna a perbeli igénye kielégítésére figyelemmel arra, hogy az alapper alperese tudatosan menekült felszámolásba.

Hivatkozott még arra is, hogy a szlovákiai illetőségű felperesi cég képviselőjében változás állt be a megbízás elfogadását követően. Előadta továbbá, hogy abban állapodott meg felperesi céggel, hogy mint megbízott ügyvéd a kapcsolatot ...-cal és ... fogja tartani, azonban a kezdeti időszakban történő kapcsolattartás megszakadt, az alperes megkeresései nem vezettek eredményre. Hangsúlyozta, hogy nem volt megbízása a felszámolási eljárásban való képviselőre, és a százezer Ft befizetésére. Álláspontja szerint a megbízó nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, nem vette fel az alperessel a kapcsolatot, sőt egyértelműen megszakította a kezdetben kialakult együttműködést. Ezért fordulhatott elő a bírósági kioktatási és felhívási kötelezettség elmulasztásán felül az igény felszámoló felé történő bejelentésének elmulasztására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az tűnik ki, hogy sem az alapper iratait, sem a felszámolási eljárás iratai nem szerezte be. Nem adott helyt az alperes bizonyítási indítványainak amellyel azt kívánta bizonyítani, hogy a felperes nem tett eleget a megbízási szerződéssel kapcsolatos együttműködési kötelezettségének.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezése döntően az első fokú eljárásban előadottakat hivatkozik, ezért e vonatkozásban a felperes teljes egészében fenntartotta az elsőfokú eljárásban tett felperesi nyilatkozatokat.

A 120 napos teljesítési határidő vonatkozásában előadta, hogy a per öt éve folyamatban van és az alperes perelhúzó magatartást tanúsított. Az elsőfokú bíróság már az általános 15 napos teljesítési határidő helyett 30 napos teljesítési határidőt határozott meg, álláspontja szerint méltánytalan lenne a felperesre nézve ennél hosszabb teljesítési határidő engedélyezése.

Az alperesi beavatkozó nyilatkozatával kapcsolatban előadta, hogy a Cstv. a perbeli időszakban egyértelműen meghatározta az igénybejelentést, regisztrációt, illetve regisztrációs díj megfizetését. Hangsúlyozta, hogy a felperes külföldi cég, a magyar jogot nem ismeri, ezért bízott meg a perre magyar ügyvédet és ezért nem várható el a felperestől az sem, hogy a magyar Céglélekölönyben megjelentekekről tudomást szerezzen. Kiemelte, hogy az alperes sem a Céglélekölönyből szerzett tudomást a felszámolási eljárásról, hanem erről a jogvesztő határidő előtt a perben tudomást szerzett, és ezt követően nem adta meg a felperesnek az erre vonatkozó tájékoztatást. Ebben áll mulasztása.

A fellebbezés nem alapos.

A Kúria a Pkk. V. 24.854/2016/2. számú végzésében a ... Ítéletábla kizárását megtagadta.

A ... Ítéletábla rögzíti, hogy az OBH elnöke a 307/2015/VII. 6./OBHE számú határozatával a bírák jogállásáról szóló, 2011. évi CLXII. törvény (Bjt.) 31.§-ának (1) bekezdése alapján Vargáné dr. Erdődi Ágnes törvényszéki tanácselnököt, Dr. Szabó Györgyi törvényszéki bírót, valamint dr. Gajdos István törvényszéki bírót a ... Ítéletáblához rendelte ki. Ennek megfelelően az ügyben a ... Ítéletábla jár el.

Az alperes felhívásra sem tudott megjelölni olyan a ... Törvényszék előtt folyó eljárást, amelyben a kizárás iránti kérelmét elő tudta volna terjeszteni, így ezen kizárási kérelme értelmezhetetlen. Annak sem adta magyarázatát, hogy a ... Törvényszékkel szembeni kizárás iránti kérelmét, miért a ... Ítéletábla előtt folyó eljárásban jelenti be.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból megalapozott jogi következtetést vont le.

A ... Ítéletábla az elsőfokú bíróság jogi indokolásával mindenben egyetértett azzal a pontosítással, hogy a jogvesztő határidő elteltével a felperes követelése nem naturális obligációvá vált, hanem elenyészett.

Az alperesi fellebbezésre tekintettel az alábbiakat rögzíti a ... Ítéletábla.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes és az alperes között megbízási jogviszony jött létre, ami gondossági kötelelem, amelynek alapján az 1998. évi XI. törvény 3. § (2) bekezdése, valamint a régi Ptk. 474. § (1) és (2) bekezdése szerint a hivatás szabályait betartva úgy kellett volna az alperesnek az ügyfele érdekében eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes mulasztásban megnyilvánuló jogi műhiba által okozott kár megfizetése iránt terjesztett elő keresetet az alperessel szemben. Az alperes a megbízási jogviszonyt nem vitatta. Az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy volt-e mulasztás az alperes részéről. A mulasztás kötelességellenes nem tevés. Az alperesnek a megbízási jogviszony alapján kötelessége lett volna úgy eljárni, hogy a megbízója jogát, törvényes érdekeit megvédje. Konkrétan tájékoztatni kellett volna a felperest a felszámolási eljárásról, illetőleg arról, hogy a követelése érvényesíthetősége érdekében szükséges a felszámolási eljárásban a követelés bejelentése és a regisztrációs díj megfizetése. Az alperes azonban nem tett eleget ezen kötelezettségének, nem tájékoztatta a felperest, nem hozta a felperest döntési helyzetbe. A károkozó mulasztása jogellenes. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, tehát a felelősség alól magát kimenteni nem tudta. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azon körülményt, hogy a felperes egy gazdasági társaság és függetlenül a gazdasági társaság vezető tisztségviselőinek, illetőleg más személyeknek a változásától az alperesnek meg volt jogi lehetősége a tájékoztatásra.

Nem foghat helyt az alperes azon hivatkozása, hogy a Cégléletről közzétételre került a felszámolási eljárás megindulása és így a felperesnek lehetősége lett volna a felszámolási eljárásban a követelése bejelentésére. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bizonyítékokat és a tényeket, amikor megállapította, hogy a felperes éppen azért bízott meg magyarországi ügyvédet, hogy az ügyében az alperes eljárjon. Nem volt megállapítható a felperesi károkozás sem. Tekintettel arra, hogy egyrészt a károkozó magatartás az alperes mulasztásában nyilvánult meg, másrészt az alperes volt az, aki azt tanácsolta a külföldi székhelyű felperesnek, hogy ne éljen jogorvoslattal.

Hangsúlyozandó, hogy az alperesben eljáró bíróság nem peres fél, így a jelen perben a tevékenysége nem értékelhető semmilyen viszonylatban.

Az elsőfokú bíróság az első fokú eljárás szabályait nem sértette meg, a bizonyítási eljárást kellő terjedelemben lefolytatta, ezért nem volt semmilyen indok az ítélet hatályon kívül helyezésére.

A teljesítési határidő vonatkozásában a felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a 30 napos teljesítési határidő 120 napra történő felemelése a felperesnek jelentős érdeksérelmet okozna. Figyelemmel arra, hogy a per több éve folyik, és az alperes ezen idő alatt felkészülhetett a teljesítésre.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest az illetékfeljegyzési joga alapján feljegyzett 1.823.288 Ft fellebbezési illeték, valamint a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes részére 254.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére. A ... Ítélet tábla az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján határozta meg, figyelemmel a felperesi jogi képviselő által kifejtett tevékenységre.

Budapest, 2016. szeptember 22.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.

dr. Szabó Györgyi sk.

törvényszéki bíró, előadó

törvényszéki bíró